

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **R Capital, a.s.**
sídlem Petra Kříčky 3106/14, 702 00 Ostrava
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.4.2014 č.j. MSK 47438/2014, ve věci
správního deliktu provozovatele vozidla

takto:

- I. V řízení se **pokračuje**.
- II. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku (dále jen „správní orgán“) ze dne 13. 3. 2014, č. j. MMFM 32715/2014, kterým byla žalobci uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to v souvislosti s porušením § 10 odst. 3 tohoto zákona.
2. Žalobce namítl, že 1) správní orgán neměl právo zahájit řízení o správním deliktu, neboť žalobce sdělil identitu řidiče, správní orgán ho toliko obeslal, a když se zásilka vrátila jako nedoručitelná, zahájil řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla. Nebyly tak učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Dále namítl 2) okolnost vylučující protiprávnost jednání spočívající v tom, že řidiči začala při jízdě téct krev z nosu a neměl u sebe kapesník. Správní orgány se měly této otázce věnovat i přes formální chybu v žalobcově podání a vypořádat se s důkazními návrhy. K tomu žalobce poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ č.j. 1 Afs 37/2009-40, 5 As 80/2010-100 a 2 As 30/2007-58. Podle žalobce 3) bylo místo údajného protiprávního jednání určeno nekonkrétně. Ulice Na Blatnici ve Frýdku-Místku je téměř půl kilometru dlouhá, žalobci nebylo zřejmé, ve kterém úseku mělo k jednání dojít. Žalobce také namítl, že 4) nebyla naplněna materiální stránka skutkové podstaty deliktu. Správní orgán spatřoval škodlivost jednání pouze v tom, že *dochází k ohrožení života, zdraví a majetku...účastníků silničního provozu*, žalobce si nedovede představit, jakým způsobem by k tomu mohlo dojít u tohoto správního deliktu. Žalobce citoval z rozhodnutí NSS ze dne 17.2.2005 č.j. 7 As 18/2004-48: *Teprve poté, co je zjištěno naplnění materiálního znaku přestupku, může správní orgán dojít k závěru, že konkrétním jednáním obviněného byl spáchán přestupek*. Uvedl také odkazy na další rozhodnutí NSS ohledně materiální stránky (č.j. 8 As 17/2007-135, 2 As 34/2006-73).
3. Žalovaný ve vyjádření zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Usnesením č. j. 22 A 71/2014-21 ze dne 28. 4. 2016 bylo řízení přerušeno do skončení řízení vedeného u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 15/16, tedy řízení o návrhu na zrušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Uvedené řízení bylo skončeno nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, kterým byl návrh zamítnut. Odpadl tak důvod, pro který bylo řízení přerušeno, a proto podle § 48 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) bylo výrokem I. vysloveno, že se v řízení pokračuje.
5. Krajský soud poté přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s.ř.s., neboť žalovaný s takovým postupem souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že Městská Policie Frýdek-Místek oznámila správnímu orgánu, že dne 18. 9. 2013 ve 14:30 hod. porušil blíže nezjištěný řidič motorového vozidla tovární značky BMW, RZ X, stříbrné barvy, zákon o silničním provozu tím, že na ulici Na Blatnici ve Frýdku-Místku nerespektoval dopravní značku IP 25a – „Zóna zákazu zastavení mimo vyznačené parkoviště“, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Ve spise se nachází 4 datované fotografie a situační náčrtek zachycující také dopravní značení v místě a umístění předmětného vozidla. Následně byl žalobce vyzván, aby zaplatil částku 300 Kč nebo sdělil skutečnosti potřebné pro určení totožnosti řidiče, který uvedené vozidlo v době zjištění předmětného jednání řídil. Žalobce sdělil správnímu orgánu, že vozidlo měl v uvedené době k užívání a řídil jej M. H. L., a uvedl jeho konkrétní adresu v USA. Doručil také plnou moc k zastupování řidiče P. K., bytem Čs. A. X, P. 6. Správní orgán nepřihlížel k plné moci, neboť zjistil, že ověřovací doložka na ní je falzifikátem (vyjádření notářky JUDr. Ivy Šídové), a výzvu řidiči k podání vysvětlení poslal panu L. do USA. Výzva se vrátila jako nedoručitelná, správní orgán proto odložil věc přestupku. Vůči žalobci bylo poté zahájeno správní řízení a současně s tím byl žalobce předvolán k ústnímu jednání, k němuž se žalobce nedostavil. Reagoval podáním ze dne 2. 3. 2014, v němž uvedl: *(...)Skutečnost je taková, že vozidlo řídil pan M. H. L. (datum narození, adresa). Vozidlo mu zapůjčila obviněná společnost, a to bezplatně, neboť s jejím majitelem je pan G. v přátelském vztahu a on potřeboval mít k dispozici vozidlo, kdy obviněná společnost disponovala jedním, které mohla po omezenou dobu postrádat. V uvedené věci nebyla naplněna skutková podstata přestupku, neboť vozidlo bylo v místě zastaveno z důvodu zdravotní komplikace pana G., kterému započala při jízdě téct krev z nosu a tedy musel zastavit a jít do nejbližší koupelny, neboť neměl u sebe ani žádné kapesníky. (...).* Správní orgán vydal 13. 3. 2014 rozhodnutí o žalobcově správním deliktu, žalobce v odvolání uvedl (k okolnostem vylučujícím protiprávnost), že *vozidlo bylo zaparkováno z důvodu zdravotní komplikace jeho řidiče.* Žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl k námitce, že žalobce označil řidiče vozidla, že tento řidič byl nedosažitelný. K námitce okolností vylučujících protiprávnost uvedl, že podle žalobce řídil vozidlo pan L., takže zdravotní problémy pana G. nemohou mít žádný vliv na posouzení věci. Místo spáchání bylo specifikováno dostatečně. Nad rámec žalovaný označil žalobcovo jednání za zjevný pokus o obstrukci, především s poukazem na údajného zástupce řidiče P. K. a jeho bratra J. K., jednatele FLEET CONTROL, s.r.o. (žalobcův zástupce ve správním řízení).
7. K žalobní námitce 1) krajský soud uvádí, že soudy rozhodující ve správním soudnictví opakovaně zdůrazňují, že správní delikt provozovatele vozidla vymezený v § 125f zákona o silničním provozu je nutno chápat jako delikt subsidiární. Až v případě, že není možné s určitostí zjistit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek, činí zákon odpovědným provozovatele vozidla za to, že svěřil řízení vozidla jinému a nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Otázkou, kam až vedou ony „nezbytné kroky“ ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015 – 32, přičemž na uvedenou otázku odpověděl po podrobné interpretaci právní úpravy a shrnutí dosavadní judikatury (viz odst. 15 až 17), že „moc daleko ne“. V rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, na nějž rozsudek č. j. 1 As 237/2015 – 32 odkazuje, Nejvyšší správní soud uvedl: *„Šlo by proti*

smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. [...] Naopak pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (srov. citovaný rozsudek 3 As 7/2014 – 21), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.“ Nejvyšší správní soud v obdobných věcech seznal, že správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, např.

- pokud správní orgán neprováděl žádné další šetření za situace, kdy provozovatel vozidla označil za jeho řidiče osobu, která krátce po spáchání přestupku zemřela, přičemž bylo zjištěno, že se jednalo o osobu, která s ohledem na závažnost svého zdravotního stavu nebyla způsobilá vozidlo řídit (rozsudek ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016-40);
- pokud provozovatel vozidla označil za jeho řidiče pana P. K., jakožto osobu správním úřadům i soudům známou pro častá obstrukční jednání v řízeních o dopravních přestupcích, tudíž se správní orgán ani nepokoušel danou osobu kontaktovat (již výše citovaný rozsudek ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, a dále rozsudek ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 As 7/2016-30);
- pokud by správní orgán nebral za relevantní indicii vedoucí ke zjištění totožnosti řidiče vozidla oznámení osoby, která se opakovaně dobrovolně nahlásí jako řidič vozidla, avšak následně v řízení o přestupku tuto skutečnost popírá (rozsudek ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45);
- pokud správní orgán neprováděl žádné další šetření za situace, kdy provozovatel vozidla označil za jeho řidiče osobu, která výslovně odmítla podat ve věci vysvětlení (rozsudek ze dne 23. 3. 2016, č. j. 6 As 128/2015-32);
- pokud správní orgán neprováděl žádné další šetření poté, co se pokusil doručit provozovatelem označenému řidiči předvolání k podání vysvětlení, které se nezdařilo, neboť se jednalo o doručování na adresu do zahraničí, odkud se zásilka vrátila s tím, že adresát je neznámý (rozsudky ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45, a ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 135/2016-17).

Soudy, stejně jako správní orgány, je známo z úřední činnosti a z rozsáhlé judikatury, že „řidič“ M.H. L. je jednou z osob, figurujících v obstrukčních taktikách nechvalně známých bratrů K. V nyní přezkoumávaném případě je zcela zjevné, že správní orgán učinil dostatečné nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, když se pokusil doručit výzvu na označenou adresu pana L. do USA, avšak bezvysledně. Stejně tak považuje soud za správný postup správního orgánu, který v řízení nejednal s P. K., když ověřovací doložka „plné moci“ byla falzifikátem. Žalobní námitka 1) je nedůvodná.

8. K žalobní námitce 2) soud souhlasí s hodnocením žalovaného, že žalobce po celou dobu správního řízení tvrdil, že vozidlo řídil pan L. Formulace v podání z 2. 3. 2014 vede soud k přesvědčení, že pan G. mohl být maximálně spolujezdcem, nikoli však řidičem, a soud

nesdílel žalobcův názor, že by se v textu jednalo o formální pochybení. Uvedená jména jsou velmi odlišná, v úvodu podání žalobce výslovně uvádí pana L. jako řidiče, následuje popis děje, kde figuruje pan G. se svými zdravotními problémy, aniž by bylo uvedeno, že by snad on řídil vozidlo. Výslech svědka P. K., který byl údajně také přítomen ve vozidle, je i podle soudu za daných tvrzených okolností nadbytečný. Pokud se v odvolání objevilo tvrzení, že *vozidlo bylo zaparkováno z důvodu zdravotní komplikace jeho řidiče*, jde o tvrzení zcela kusé, obecné, a bez návrhu důkazních prostředků. Za těchto okolností nepovažuje soud zmiňovaná rozhodnutí NSS za přílehlavá, když se zabývala odlišnými otázkami (č.j. 1 Afs 37/2009-40 : zpochybňování relevantních důkazních návrhů před jejich provedením, č.j. 5 As 80/2010-100 : přípustnost koncentrace řízení u přestupků). Rozhodnutí NSS č.j. 2 As 30/2007-58 se pak zabývalo tím, že v případě neprovedených důkazních prostředků je třeba, aby správní orgán vyložil, z jakých důvodů tak učinil – což v daném případě napadené rozhodnutí žalovaného splňuje. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.

9. K žalobní námitce 3) je třeba uvést, že situace na místě protiprávního jednání je zcela zřejmá z fotodokumentace a situačního nákresu. Z nich vyplývá, že dopravní značka IP 25a – „Zóna zákazu zastavení mimo vyznačené parkoviště“ je umístěna na obou koncích ulice Na Blatnici ve Frýdku-Místku, takže tento zákaz pokrývá celou ulici. Žalobce měl možnost seznámit se s podklady, této nevyužil, když se nedostavil k nařízenému ústnímu jednání. Žalobní námitka 3) je nedůvodná.
10. K žalobní námitce 4) soud uvádí, že v souladu s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý mj. povinen řídit se dopravními značkami, přičemž v souladu s § 60 odst.1 písm. c) tohoto zákona zákazové značky ukládají účastníku provozu na pozemních komunikacích zákazy nebo omezení. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) až j) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona*. Porušil-li řidič předmětného vozidla zákaz zastavení, daný v místě dopravní značkou IP 25a, porušil tím § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a naplnil tak znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) tohoto zákona. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni 18. 9. 2013, *přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin*. Jak dovodila judikatura, přestupkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze v míře nepatrné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009 č.j. 5 As 104/2008-45). Pokud v řízení nevyšlo najevo nic, z čehož by vyplývala nulová nebezpečnost jednání řidiče, a neporušení veřejného zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, pak podle názoru krajského soudu postačí k naplnění materiální stránky přestupku to, že naplnil znaky typového jednání, které je označeno za přestupek, tedy formální stránku. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 305/2016-46 ze dne 31. 8. 2017, *skutečnost, že určité typové jednání je označeno za přestupek (formální stránka), tedy neznamená se stoprocentní jistotou, že konkrétní jednání řidiče, které stanovené formální znaky naplní, bude alespoň nepatrně ohrožující (materiální stránka)*. Znamená ale, že ve většině případů tomu tak bude, ledaže by tu byly zvláštní okolnosti, které vylučují možnost jen sebemenšího ohrožení chráněného zájmu. Žádné takové okolnosti stěžovatel neuvedl, jen trval na tom, že netelefonoval, a proto nemohl chráněný zájem ohrozit. Pokud žalobce zmiňoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze

dne 17.2.2005 č.j. 7 As 18/2004-48, k tomu je nutno uvést, že není přílehlavý na projednávanou věc z důvodu odlišných skutkových i právních okolností. V tam řešeném případě se jednalo o přešůpek podle stavebního zákona, Nejvyšší správni soud v něm zdůraznil zvláštní povahu nájemního vztahu k bytu, který je prostředkem k realizaci bydlení jakožto jednoho ze základních sociálních práv. Věta z judikátu citovaná žalobcem je tak vytržena z širšího kontextu, na nějž je třeba brát zřetel. Ke zmiňovanému rozsudku NSS č.j. 8 As 17/2007-135 je nutno uvést, že v nyní projednávaném případě nebyla prokázána krajní nouze jakožto okolnost vylučující protiprávnost jednání. Rozhodnutí NSS č.j. 2 As 34/2006-73 se zabývalo náležitostmi výroku rozhodnutí o jiném správním deliktu (nezaměnitelnosti skutku), odkaz na něj tedy soud také nepovažuje za přílehlavý k dané žalobní námitce. Žalobní námitka 4) je nedůvodná.

11. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. června 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu